EFORTUL TOTAL, AMBIȚIA, OMOGENITATEA, MARILE „ATU"-URI ALE FORMAȚIEI ROMÂNE, LA BUDAPESTA

JOC ECHILIBRAT, EVOLUȚIE BUNĂ A ECHIPEI NOASTRE, REZULTAT FIRESC, ECHITABIL

● JOCUL, ÎN LUMINA CIFRELOR ●

Rezultatul obținut de naționala noastră poate fi — și pe bună dreptate — considerat ca excelent. Pledează în favoarea acestui calificativ nu numai frumoasa perspectivă ce ne-o oferă acum returul de la București (calificarea în semifinala campionatului european), ci și faptul că, odată cu acest meci, fotbaliștii noștri au făcut din nou dovada elocvență a maturității lor competiționale, de astă dată în însuși fief-ul unui adversar de certă valoare internațională, față de care tradiția întîlnirilor directe era mai mult decît un handicap psihologic.

Dincolo de acest calificativ, izvorît, să spunem, dintr-un sentiment normal de satisfacție, de împlinire sau chiar de depășire a unor așteptări, rezultatul de șimbătă trecută de la Népstadion mai trebuie considerat și ca meritat, echitabil și chiar firesc, dacă ținem seama de ansamblul desfășurării ostilităților din deren. Și cînd spunem acest lucru avem în vedere atît raportul general de forțe, perioadele de dominare tactică și teritorială, situația de gol, cît și momentele de anîntăviță care au determinat un anumit echilibru în joc, echilibru care — în condițiile dificile ale jocului în deplasare — ne apare ca un veritabil succes.

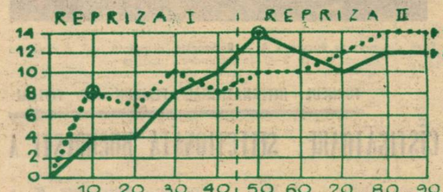

FIGURA 1

ECHIPE		ACȚIUNI OFENSIVE ORGANIZATE				
		NEREUȘITE	ÎNCHEIATE CU ȘUT LA POARTĂ			TOTAL ACȚIUNI OFENSIVE
			AFARĂ	PE POARTĂ	GOL	TOTAL
ROMÂNIA	Rep I	30	1	3	0	4	34
	Rep II	48	3	1	1	4	52
	TOTAL	78	4	4	1	8	86
UNGARIA	Rep I	37	3	7	1	11	48
	Rep II	40	4	1	0	5	45
	TOTAL	77	7	8	1	16	93

FIGURA 2

De unde rezultă acest lucru? Însemnările noastre pe marginea întîlnirii de la Budapesta, ne-au permis să depășim limitele obișnuite ale aparențelor și impresiilor cu tentă de subiectivism. Ca mijloace de obiectivizare a jocului propriu-zis, datele obținute de noi și prezentate centralizat în statistica de față, ne oferă un bun prilej de analiză, de reflecții și concluzii.

Mai întîi, să urmărim diagrama care indică cursul general al acțiunilor ofensive ale celor două echipe, exprimat pe fracțiuni de timp, a cîte zece minute (linia orizontală) și număr de atacuri organizate (linia verticală).

Și o primă constatare ar fi aceea că evoluția formației noastre — după un început incert, dominat de timiditate și lipsă de inițiativă — a fost ascendentă, atingînd valori din ce în ce mai mari, către sfîrșitul primei reprize; că a continuat în același ritm crescendo, în prima decadă a celei de a doua reprize, cînd a înregistrat și cota maximă ofensivă (14 atacuri în zece minute de joc!) și că o consecință directă, firească a venit și golul egalizator al lui Sătmăreanu; pentru ca apoi, după un ușor sincronal între minutele 60—70, situat nu mai jos de valoarea celor mai bune realizări din prima parte a jocului, să crească din nou în final, înregistrînd un total de 86 acțiuni ofensive, cifră pe drept cuvînt, excelentă pentru o echipă în deplasare, pentru un joc în care în mod normal ești obligat mai mult să te aperi decît să ataci.

O a doua constatare, pe care o facem urmărind diagrama de la fig. 1, se referă la faptul că, în ansamblul desfășurării partidei, între echipa noastră și cea maghiară, nu a existat pe parcursul întîlnirii un decalaj evident în ceea ce privește numărul acțiunilor de atac. Acest lucru dovedește un echilibru real în joc, echilibru marcat de altfel, în final și prin raportul general al acțiunilor ofensive (93-86) cu o diferență, în favoarea fotbaliștilor maghiari, cu totul nesemnificativă.

Un al treilea element caracteristic al meciului, așa cum rezultă din datele aceleiași figuri nr. 1, este acordanța cu buna sa formă sportivă din acest sezon, a dat simbătă totală satisfacție. A făcut, de altfel, una din cele mai bune partide ale sale în echipa națională, deși a avut în Zambo un adversar direct mai mult decît incomod. A participat la atac cu măsură și cu oportunitate. Energic; sigur pe el; și-a suplinit bine partenerii; exceleent inspirat la lovitura liberă executată de Iordănescu în min. 56, a inscris un gol „de aur".

Trecînd acum de la graficul frecvenței ofensive, sau al inițiativei în joc, la cel care indică finalitatea acțiunilor în atac (fig. 2) constatările noastre se opresc, la început, asupra faptului că procentual, formația maghiară a înregistrat mai multe reușite decît reprezentativa română, lucrul normal, după noi, în condițiile specifice oferite de avantajul terenului. Urmărind însă, desfășurarea pe reprize a acestor acțiuni observăm că existența unui oarecare decalaj pe planul finalității ofensive își găsește explicația în activitate mai laborioasă a naționalei Ungariei în prima parte a jocului. În repriza a doua însă, situația se prezintă aproape echilibrată, ceea ce scoate în evidență revelarea puternică a formației noastre și aportul ei consistent la aspectul calitativ al partidei.

De asemenea, ar mai trebui adăugat, tot la acest capitol și faptul că nota generală de echilibru a partidei s-a reflectat și în numărul ocaziilor mari de gol ale celor două echipe: Ungaria, prin „barele" lui Branikovits din min. 18 și Zambo din min. 37 ; România prin șutul lui Domide (min. 24) respins miraculos de Bálint de pe linia porții și acțiunea lui Dembrovschi (min. 80) oprită nereglamentar în careu, dar nesancționată de arbitru.

Așadar, la Budapesta scorul egal obținut de tricolori în fața puternicei reprezentative a Ungariei nu a însemnat rodul unei întîmplări, în care șansa ar fi fost cumva de partea noastră. Ci efectul unui joc echilibrat în care echipa, condusă de Angelo Niculescu a evoluat, așa cum ne-a obișnuit în ultimul timp, la nivelul unei concepții de joc realiste cu trăsături caracteristice fotbalului modern: apărare sobră, calmă și precisă și mai ales spirit ofensiv, susținut de o bună pregătire fizică și psihică.

Mihai IONESCU

Înaintea partidei, reprezentativa României se prezintă publicului. De la stînga la dreapta: **Deleanu, Dumitru, Iordănescu, Dinu, Sătmăreanu, Lupescu, Răducanu** și **Lucescu**

Nunweiller VI, Dembrovschi, Domide,

CUM S-AU COMPORTAT CEI UNSPREZECE „TRICOLORI"

În rîndurile de mai jos, cîteva aprecieri individuale asupra celor unsprezece jucători ai echipei noastre.

Le facem însă cu convingerea că cititorii noștri au reținut, în prealabil, din ansamblul comentariilor asupra partidei de la Budapesta, ideea principală, de bază, aceea că **rezultatul obținut simbătă pe Nepstadion este, mai înainte de orice, un efect al puterii de luptă a tuturor, al omogenității echipei, al jocului colectiv practicat de „tricolori".**

RĂDUCANU (nota 9). A fost foarte solicitat în prima jumătate a jocului și în special în primele 20 de minute. S-a dovedit, o dată în plus, capabil să se concentreze, să tratezze un meci cu toată seriozitatea. La golul primit, a ieșit curajos, reușind să atingă, mingea, dar nu s-o și devieze în afara șuțului portii. A apărat de două ori șuturi puternice (Dunai II, Szücs). A insuflat încredere echipei, mai ales în repriza a doua, cînd intervențiile sale sigure, calme, la mingile înalte au frînt numeroase atacuri ale gazdelor.

SĂTMĂREANU (nota 10). În consecință, are însă meritul de a se fi adaptat rapid „schimbării de stil" ce i s-a impus. Mai defensiv în prima repriză, „și-a dat drumul" în cea de-a doua cînd a reușit deposedări și intercepții excepționale. Mare vitalitate, registru tehnic variat.

NUNWEILLER VI (nota 10). Cel mai bun jucător — al echipei și al partidei — în acest meci. A dovedit (pentru a cîta oară?!) marile sale resurse fizice, tehnice și tactice ca și capacitatea sa de a se transforma radical — cînd joacă în echipa națională — față de evoluțiile mai puțin convingătoare de la club. Mare contribuție în apărare; rol tactic la mijlocul terenului; a condus cu tact jocul echipei. Am înțeles încă o dată de ce Angelo Niculescu, cînd alcătuiește echipa națională, spune: „Scriu pe hîrtie Radu Nunweiller și apoi, alături de el, celelalte zece nume"...

LUCESCU (nota 8). Între evoluția la club în această primăvară a căpitanului echipei naționale și comportarea sa în Budapesta a existat o mare diferență, bineînțeles în favoarea celui de-al doilea termen de comparație. În prima repriză, atacurile noastre s-au purtat aproape numai pe partea sa. În cea de-a doua parte a jocului, a crescut aportul său la mijlocul terenului, o dată cu mutarea cîmpului nostru de atac de predilecție pe stînga.

DOMIDE (nota 9). A corespuns integral așteptărilor. Singurul atacant care a jucat permanent în față. A căutat să scoată tot ce se putea din baloanele care i s-au transmis, lucru greu în condițiile în care, mai ales în prima parte, avea prea puțini colaboratori prin apropiere, cu care să conlucreze. A fost marcat de cel mai bun apărător ungar, Pancsics, dar acesta a trebuit să recurgă de multe ori la faulturi pentru a-l opri și a-l deposeda. L-am fi dorit pe Domide ceva mai decis în șut. În prima parte a șutat o dată excelent, dar Bálint a respins mingea care se ducea în poartă. În ansamblu, Domide s-a dovedit o soluție bună. „Diploma" de pe Wembley își dovedește în continuare valoarea...

DEMBROVSCHI (nota 8). Și el s-a ridicat peste nivelul comportărilor recente din campionat. A contribuit la „legarea jocului" în mijlocul terenului iar după pauză a crescut ponderea contribuției sale la acțiunile ofensive. De cîteva ori însă, la pase bune, l-a lipsit tăișul cu care, înscriptul balonul, putea intra pe culoare de șut excelente. În min. 81 însă, a fost la un pas de a ne aduce victoria, dar a fost faultat (adversarul l-a prins din spate pictorul drept, cu care se pregătea să șuteze).

IORDĂNESCU (nota 8). Se dovedește în continuare, cea mai bună soluție pentru postul de extrem stînga. Pînă în prima repriză, și-a îmbunătățit mult jocul după pauză, cînd s-a atacat mai mult pe partea sa. A suferit însă rigorile jocului tare al lui Fabian. Să nu uităm, de asemenea, contribuția lui la golul egalizator.

Radu URZICEANU

NUNWEILLER VI
cel mai bun de pe teren

MOMENTELE MAI IMPORTANTE ALE PARTIDEI

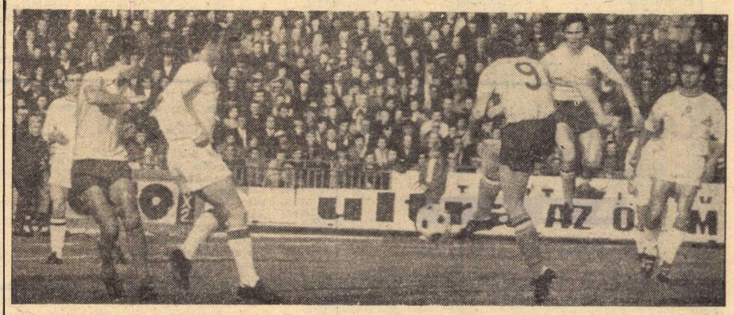
Min. 24. **Domide** (nr. 9) șuteză violent spre poarta părăsită de **Gozzi**, dar fundașul **Balint** (care nu se vede în fotografie) va respinge miraculos de pe linia porții

DE LA ÎNCEPUT SE VĂD INTENȚIILE CELOR DOUĂ ECHIPE: ● cea maghiară pune accent pe atac, cu intercalarea alternativă a celor doi mijlocași, **Kocsis** și **Szücs**, în acțiunile ofensive ● cea română joacă prudent, organizîndu-și în primul rînd apărarea, în care **Dumitru** pendulează în fața fundașilor centrali, **Dembrovschi** acționează mult retras, iar celălalt trei atacanți caută să exercite presing cînd pierd balonul.

PRESIUNE ÎN PRIMELE 20 MINUTE din partea formației gazdă, care domină teritorial și construiește atac după atac ● Totuși, primul șut la poartă îl expediază **Dumitru** (min. 5) ● Apărarea noastră face față cu greu atacurilor, dar se descurcă la mingile înalte trimise înaintașilor unguri ● **Se lină însă descoperită, avansînd prea mult, în min. 11, cînd un atac al nostru a fost respins de Bálint, mingea ajunse la Dunai II, care lansat în adîncime pe Branikovits. Acesta trece de Dinu; Lupescu și Deleanu nu-l mai ajung din urmă și mingea, lovindu-se de Rădăcanu, ieșit din poartă, intră în plasă: 1—0** ● Dunai este avertizat în min. 17 ● Emoție în min. 19: Rădăcanu respinge șutul lui Kocsis, dar balonul ajunge la Branikovits care de la 6—7 m trimite în bară!

ECHILIBRAM JOCUL ● De la jumătatea reprizei, echipa noastră echilibrează jocul și în min. 24, rateză o mare ocazie: Balint respinge o mingea șutată puternic de Domide spre poarta goală! ● Altă situație favorabilă pierdută de noi în min. 31, la un corner: Iordănescu nu reține mingea ● Dinu nou emoții la poarta lui Rădăcanu. În min. 37: Zambo trage în bară ● Dinu este avertizat și el în min. 45.

ÎNCEPEM OFENSIV REPRIZA A DOUA ● Jocul este mult mai calm și mai combinativ, atacul pătrunde mai mult balonul ● Acțiunile gazdelor sînt respinse cu regularitate de apărarea noastră, iar mijlocașii Dumitru și mai ales Nunweiller desfășoară o activitate laborioasă ● **Egalarea vine repede, în min. 56, la o lovitură liberă laterală executată de Iordănescu. Geczi își dar n-ajunge în minge pe care Sătmăreanu o trimite cu capul în plasă: 1—1!** ● Golul toarnă plumb în picioarele jucătorilor maghiari, inițiativa continuă să aparțină echipei noastre ● Illovszky face o modificare în atac: intră **Bene**, iar **Fazekas** trece half în locul lui **Kocsis** ● **Szücs** (min. 62) și **Nunweiller** (min. 73) văd și ei „cartonașul galben" ● Momentele de presiune la poarta lui **Rădăcanu** scad, dar sporesc cele la poarta lui **Geczi** ● **Rădăcanu** și **Lupescu** resping un atac în min. 67 ● Din min. 74 se aprind reflectoarele stadionului ● **Pancsics** respinge în ultimă instanță un atac **Domide—Lucescu**

FINAL FAVORABIL echipei noastre ● Atacurile, disperate ale gazdelor, nu mai au forță, mai ales morală, sînt precipitate și ratate (Dunai II în min. 79) ● Ratăm și noi o situație foarte bună datorită și arbitrului. În min. 81, **Dembrovschi** — lansat pe stînga — scapă de **Pancsics**, intră în careu și cînd să tragă este faultat, dar arbitrul nu intervine. A fost poate momentul victoriei! ● În schimb, unul din fluierii sesizează un fault dibaci făcut de **Fazekas** într-un moment în care își crease o poziție bună ● Pînă la sfîrșit, dominăm jocul și continuăm să atacăm. **Sătmăreanu** are două excelente acțiuni, ratate însă ● Meciul ia sfîrșit cînd **Fabian** se pregătea să repună în joc o minge trimisă în aut.

UNGARIA — ROMÂNIA 1—1 (1—0)
AU MARCAT: Branikovits (min. 11) și Sătmăreanu (min. 56).
„NEPSTADION" din Budapesta; teren bun; timp frumos, dar răcoros; spectatori aproximativ 75 000.
UNGARIA: Geczi — Fabian, Pancsics, Balint, Vepi — Kocsis (min. 59: Fazekas), Szücs — Fazekas (min. 59: Bene), Branikovits, Dunai II, Zambo.
ROMÂNIA: Rădăcanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu — Dumitru, Nunweiller VI — Lucescu, Dembrovschi, Domide, Iordănescu.
ARBITRU: W. D. Smith (Anglia)

Excelentul **Dumitru** încearcă un atac de deposedare prin alunecare la **Branikovits**, dar înaintașul maghiar l-a devansat în acțiune, sprijind spre poarta echipei noastre

JOCUL — TRĂIT ȘI SIMȚIT DE CĂTRE REZERVE

Printre cele 75 000 de suflete care au trăit simbătă, pe Nepstadion, prima mansă a întîlnirii Ungaria—România din cadrul sferturilor de finală ale Campionatului european, s-a aflat și BUJOR HÂLMĂGEANU. Nu era în teren, nu era în tribune, ci pe banca rezervelor — acolo unde tensiunea jocului este de regulă mai mare decît în orice colț al stadionului — și care pentru Hălmăgeanu era un adevărat loc de pedeapsă pentru că...

... pentru că mai trăiesm, pe același teren, un 0—6 care reprezintă visul meu de groază din întreaga-mi carieră fotbalistică;

... pentru că după numai 11 minute era 1—0 pentru gazde;

... pentru că au urmat două bare, de am uitat pe ce lume mă aflam;

... pentru că simțeam că-mi sare inima din piept și mă gîndeam că la cei 31 de ani ai mei nu mai sînt în stare să suport un meci atît de dramatic".

A urmat însă marea ocazie a lui Domide și — o dată cu ea — marea șansă a lui Bálint și a echipei sale. A urmat redresarea evidentă a echipei române și „dezintegrarea" progresivă a atacurilor maghiare.

— Mi-am dat seama, după 30 de minute, că încărcătura bateriilor echipei maghiare era pe terminate. Illovszky concepuse „arșița unei victorii fulger", care eșuase. A urmat jocul obișnuit al echipei noastre, care în repriza a doua și-a dominat net, pe toate planurile, adversarul.

Acum, cînd focul a trecut și a rămas doar cenușa, aș vrea să mai adaug doar cîteva lucruri: 1) fără a minimaliza rezultatul, indiscutabil, foarte bun, echipa maghiară s-a prezentat, pe ansamblu, sub anticipările mele și trebuie să ne așteptăm, pentru meciul retur, la o evoluție superioară din partea ei; 2) atenție, deci, să nu cădem în cursa în care au căzut francezii (1—1 la Budapesta și 0—2 la Paris); 3) în cadrul pregătirii generale foarte bune pentru jocul de simbătă, pregătirea psihologică a avut un rol decisiv".

Înaintea încheierii primei reprize, linga banca rezervelor noastre se încălzea atacantul NEAGU...

... „Este adevărat. Am fost la un pas să intru în joc. Nea Angelo mi-a spus chiar, atunci cînd mai rămăseseră doar cîteva minute pînă la încheierea reprizei, că s-ar putea să intru în teren. I-am spus că nu are rost să intru atunci, cînd mai erau doar 2—3 minute pînă la fluierul arbitrului Smith, și că voi intra după pauză. La începutul reprizei a doua, nea Angelo mi-a spus să mă încălzesc în continuare. Cum echipa noastră a jucat din ce în ce mai bine, și a și egalat, n-am mai avut șansa să fiu și eu folosit".

— Regreți că n-ai mai jucat?

— Știți, Aș fi vrut să joc și să-mi aduc aportul, mai ales atunci cînd eram conduși cu 1—0. După aceea totul s-a rezolvat. Oricum, sper să am șansa să joc la București.

— Cum judeci partida de pe Nepstadion?

— Ungurii au vrut să termine meciul în... 30 de minute. N-au putut, și crisparea echipei noastre de la începutul jocului le-a venit, într-un fel, în ajutor. După ce am depășit noi punctul mort, cam pe la jumătatea primei reprize, băieții au luat jocul — încet și sigur — pe cont propriu și eu zic că numai neșansa noastră din final și arbitrajul părtinitor ne-au privat de o victorie la care aveam dreptul după evoluția mai bine orientată, mai bine gîndită, a echipei noastre".

DAN ANCA, rezerva de mijloacș la acest meci, este foarte sistematic în raționamentele sale.

— „Consider scorul absolut echitabil, repriza I a aparținînd gazdelor în proporție de 70 la sută, iar cea de a doua, nouă, în proporție tot de 70 la sută. Cînd am început să pasăm, așa cum am învățat și cum știm, fotbaliștii maghiari au trecut pe planul doi. Marea cheie a jocului nostru au fost mijlocașii — avem indiscutabil doi mijlocași de mare clasă — dintre care o impresie teribilă mi-a făcut Radu, care tocmai jucase destul de șters, cu puțină vreme în urmă, la Cluj, în meciul cu noi. Pe Nepstadion, însă, Radu a fost formidabil".

— Îi văd pentru prima oară jucînd la ei acasă pe fotbaliștii maghiari — ne spune ploieșteanul NAE IONESCU. **În primele minute, mi s-au părut imposibil de contenit, Kocis dirijînd cu mare măiestrie toate atacurile. Ai noștri au rezistat însă, apropiere pe neobservate, să echilibreze jocul, pe care la un moment dat i-au luat pe cont propriu, terminînd partida în forță".**

Ca și ADAMACHE, FLORIAN DUMITRESCU are următoarea concluzie: **„ei au avut două bare, dar, pe ansamblu, echipa noastră a jucat mai bine, mai inteligent, și ar fi meritat victoria".**

Marius POPESCU

CRITERIILE DE CALIFICARE ÎN „SFERTURILE" C.E.: ● după cele două meciuri, se califică echipa care a marcat cel mai mare număr de goluri ● în caz de egalitate de goluri sau de meciuri nule, se disputa un al treilea joc pe teren neutru ● dacă egalitatea se menține după al treilea meci, acesta se prelungește cu 2 reprize a 30 minute ● în fine, în cazul cînd echipele nu se pot deporteja nici așa, atunci se va decide prin tragere la sorți care dintre ele se va califica pentru turneul final.

FEDERAȚIILE ROMÂNĂ ȘI UNGARĂ AU CZUT DE ACORD CA UN EVENTUAL AL TREILEA MECI SĂ AIBĂ LOC LA BELGRAD, LA 17 MAI.

Kocsis încearcă să stopeze acțiunea de atac a lui **Dembrovschi**, sub privirile liniștite ale lui **Radu Nunweiller**

Fotografiile meciului UNGARIA — ROMÂNIA, realizate de Paul ROMOȘAN